

Zo geschiedde.

Nauwelijks aangevangen, zakte de verdediging van de Zuid-Willemsvaart dus over de volle lengte ineen. Kon men ergens anders in Noord-Brabant standhouden, hoe kort ook? Het terrein bood er geen gelegenheid toe: de Zuid-Willemsvaart was het enige obstakel dat van bij de Maas tot bij de Belgische grens dwars op de opmarsrichting van de Duitsers lag. Elke andere 'linie' zou alleen op de kaart bestaan en het Noordbrabantse land met zijn talrijke straatwegen waarvan verscheidene in de richting oost-west liepen, was bij uitstek geschikt voor een snel oprukken met gemotoriseerde eenheden en lichte pantserwagens; achter die Duitse voorhoede volgden de zwarte tanks van de 9de *Panzer-Division* die, met de Moerdijkbrug als doel, in de nacht van 10 op 11 mei knarsend de brug bij Gennep begonnen te passeren; op die *Panzer-Division* volgden infanterie-divisies die, om maar sneller voorwaarts te komen, waar zij het konden, in steden en dorpen auto's en fietsen vorderden. Duitse ordonnansen reden heen en weer met knetterende motoren, ook de Duitse radioverbindingen werkten goed. Boven die oprukkende strijdmacht beheerste de *Luftwaffe* het luchtruim. Geen Nederlands, geen Geallieerd toestel vertoonde zich. Pas in de nacht van 13 op 14 mei, op 14 mei overdag en in de nacht van de 14de op de 15de liet een handvol verouderde bommenwerpers van de *Royal Air Force* bommen vallen in de buurt van Eindhoven, Tilburg, Breda en Roosendaal¹ – die aanvallen hadden weinig om het lijf en de strijd was toen al beslist.

Beslist, ondanks de interventie van de Fransen, d.w.z. van generaal Girauds zevende leger.

Erkend mag worden dat dat leger zich van de 10de mei af met voor die tijd grote snelheid in de richting van Zeeland en Noord-Brabant was begonnen te verplaatsen. Het gros van de troepen werd per trein vervoerd en zou successievelijk in de buurt van Antwerpen uitstappen, maar van de tot het zevende leger behorende *Iste Division Légère Mécanique* kwam, zoals wij in ons vorig hoofdstuk mededeelden, de westelijke verkenningsgroep (de groep-de Beauchesne) al in de middag van 10 mei in Zeeuws-Vlaanderen en op Zuid-Beveland aan en de oostelijke (de groep-Lestoquoi) in de avond van

¹ Molenaar: *De luchtverdediging*, VIII, p. 15-16. De door de Duitsers gebouwde noodbrug bij Maastricht en de twee door hun parachutisten veroverde Belgische bruggen over het Albertkanaal werden, samen met Duitse tanks op de straatweg van Maastricht naar Hasselt, overdag zowel op 11 als op 12 mei aangevallen door Engelse en Franse bommenwerpers. De bruggen bleven intact. Wel werd de opmars van de tanks vertraagd, maar Fransen zowel als Engelsen leden zeer zware verliezen; op 12 mei gingen van de 38 ingezette Engelse bommenwerpers 22 verloren, van de 18 Franse 8 (a.v., VIII, p. 13-14).